TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Học từ những chuyến đi

ISSN: 2734-9195 15:15 06/04/2026

Điều này cũng tương tự như việc bản thân chúng ta có thể sở hữu một cuộc đời tự do, hạnh phúc dựa trên tâm trạng của chính mình hay phụ thuộc vào cảm xúc của người khác.

Cuối năm 2025, sau nhiều mỏi mệt vì **cuộc sống**, tôi đã quyết định tự du lịch đến Israel. Chuyến đi này vốn chẳng được sắp xếp nhiều, bản thân cứ thế bình thản đặt vé, lên kế hoạch và đi.

Ở Israel được gần nửa tháng, trong suốt nửa tháng ấy, tôi đều đặn đi bộ mỗi ngày trung bình từ 10 - 15km, kể cả di chuyển bằng các phương tiện giao thông khác. Thời tiết nóng bức đặc trưng của vùng đất này khiến người lười uống nước như tôi phải tập thói quen uống trung bình 3 lít nước vào mỗi ngày và đương nhiên đã chảy vô số mồi hôi khiến cơ thể mệt mỏi, mặt mũi lúc nào cũng vừa bóng vừa nhờn.

Dẫu đã trải qua nhiều trải nghiệm ở các vùng đất khác nhau trên thế giới nhưng đây chắc chắn là chuyến đi khổ cực nhất tôi từng thực hiện. Nhưng đó cũng là hành trình chu du mang đến cho tôi nhiều cảm xúc nhất từ trước đến nay.

Hình minh họa du lịch đến Israel. Nguồn: Internet

Bản thân tôi trước đây từng là một người nhút nhát, chưa từng biết xem bản đồ, không biết mua vé máy bay và hiếm khi dám đi đâu một mình. Một người chẳng thể phân biệt nổi đông tây nam bắc ấy, giờ có thể bình thản, tự do đi lại giữa những thành phố rộng lớn, tìm đến mọi quốc gia mà mình mong muốn. Kỳ thực, theo năm tháng, trong vô thức, mỗi người chúng ta đều đã trưởng thành theo cách mà mình mong muốn. Những chuyến đi, hơn cả mọi quyển giáo trình, có thể mang đến cho chúng ta những bài học cực kỳ thiết thực.

Chuyến đi đầu tiên của tôi bắt đầu vào năm thứ tư đại học, khi bản thân đang gặp nhiều vấn đề nan giải với tiểu luận cuối kỳ về nhà văn Giả Bình Ao.

Tôi đã tốn rất nhiều thời gian để đọc các **tác phẩm** của nhà văn trong thư viện trường nhưng kết quả nghiên cứu vẫn không đạt như ý muốn. Một hôm, tôi tình cờ gặp June, cậu bạn người Ai Cập ở sân trường. Cậu bạn thân, khi nghe tôi kể lại nỗi khó khăn, đã bình thản nói: *“Bạn nên biết khi sách vở đọc rồi vẫn không giúp được nhiều, kiến thức đã cập nhật rồi vẫn không hệ thống được ngay ngắn, thì đó là lúc cần đến một chuyến đi thực tế”.* Cậu ấy bảo đang chuẩn bị đi Tây An phỏng vấn Giả Bình Ao.

Một người quen đã giúp cậu sắp xếp việc này. Tôi đề nghị đi cùng, cậu ấy gật đầu đồng ý. Quay trở về phòng ở ký túc xá, tôi ngồi tính đi tính lại thời gian và khoản tiền mình tích góp được, quyết tâm thực hiện chuyến đi đầu tiên trong đời.

May mắn thay, chuyến đi đến Tây An thực hiện việc phỏng vấn nhà văn, không chỉ thu hoạch được nhiều tư liệu mà còn tạo cơ hội cho tôi được ngắm nhìn sắc xuân của thành phố với Dương Liễu nhú mầm, Bạch Ngọc Lan bắt đầu chúm chím trên những cành cây khô cong queo dọc các góc phố. Cảnh **mùa Xuân** đẹp đến mức bản thân ngỡ ngàng cảm thán rằng mình đã không đi sớm hơn, để có dịp ngắm nhìn thế giới tươi đẹp này.

Hình minh họa du lịch đến Israel. Nguồn: Internet

Cũng từ chuyến đi ấy, bản thân đã có những suy nghĩ khác về hành trình chu du, **khám phá** thế giới. Với tôi, việc đi chơi chưa bao giờ gắn với thư giãn. Đó là những hành trình cực kỳ nặng nhọc, là bỏ tiền ra mua khổ vào người, là một từ nôm na đồng nghĩa với hành xác. Bởi vì bản thân xác định mình sẽ không đi du lịch với một cái đầu rỗng, cũng như trở về với tâm trí rỗng, không có bất kỳ kí ức nào đặc biệt về vùng đất cần ghé thăm.

Để có một chuyến đi khám phá, tôi phải chuẩn bị kinh tế từ đầu năm, loay hoay thiết kế tour, tỉ mỉ đọc các tài liệu tham khảo... hành trình được lựa chọn lần này có phần ngoài dự kiến, nhưng để đến được Israel, tôi đã phải đọc hơn chục quyển sách, lần mò hơn trăm trang mạng. Chương trình tour cá nhân do bản thân thiết kế trên laptop cá nhân với đầy đủ kiến thức về các điểm mình cần đến. Bản thân chọn tỉ mỉ như thế vì hiểu rằng nếu chỉ đi theo cách thông thường, chắc chắn sẽ có những ký ức mờ nhạt trôi qua hoặc vô duyên vô cớ rời bỏ chúng ta mà đi.

Trong giới hạn cho phép, bản thân muốn làm sắc nét và tỉ mỉ hơn những ký ức đó. Việc học tập và nghiên cứu, thoạt nhìn có vẻ hơi chán, nhưng lại là biện

pháp hữu hiệu để mọi thứ không dễ dàng vượt khỏi đầu mình.

Cảm giác của tôi trong những ngày lưu trú tại **Israel** tựa hồ như việc tham gia đóng "Indiana Johns", vì có thời điểm phải trèo lên nóc nhà, lúc lại loanh quanh hàng tiếng đồng hồ dưới các địa đạo, loay hoay khi ở sa mạc, lúc trong hầm mộ. Thời gian hữu hạn mà điểm cần đến quá nhiều nên lúc nào bản thân cũng trong trạng thái phải gấp gáp và tranh thủ thời gian. Thế mới biết sức khỏe quan trọng. Càng muốn hiểu biết nhiều, càng phải có sức khỏe.

Do tính chất đặc thù của chuyến đi, đợt này những người tôi tiếp xúc nhiều nhất ở Israel là hướng dẫn viên du lịch. Hướng dẫn viên du lịch có thể là tài xế taxi, sẵn sàng liệt kê cho bạn hàng chục địa điểm mà nếu không đến thì không được coi là đã tới Israel. Tuy nhiên, mỗi địa điểm bạn muốn đi thêm, hãy trả thêm chừng 10 - 25 USD nữa, tài xế sẽ đưa bạn đến nơi và đợi ngoài cổng. Tại các cổng thành của Jerusalem, đặc biệt là cổng Jaffa, luôn có một đội ngũ đông đảo các hướng dẫn viên bản địa. Họ chủ động tiếp cận du khách, với những câu nói quen thuộc: *"Bạn muốn một tour cá nhân với một hướng dẫn viên địa phương?", "Bạn có thể không trả tiền nếu cảm thấy không hài lòng về chất lượng phục vụ"...* Dưới không khí oi ả, nhiều người quanh quẩn cả ngày vẫn chẳng kiếm được mối nào.

Cá nhân tôi cho rằng không ai **hoàn hảo**, nhưng cái khiến người ta tiến dần đến hoàn hảo, chắc chắn phải là niềm đam mê. Hướng dẫn viên của tôi trong chuyến đi này là một người rất chuyên nghiệp, khi sở hữu cả công ty và trang web riêng. Điều thú vị là anh ấy cũng là giáo viên, chuyên dạy Khảo cổ học và Do Thái học ở một trường đại học. Điểm khác biệt lớn nhất của anh với những hướng dẫn viên du lịch khác, không phải là bằng cấp hay vị trí trong trường đại học, mà là sự say mê. Đối với thành cổ Jerusalem, dù không dám nói thuộc như lòng bàn tay, nhưng ít nhất anh cũng tỏ rõ sự am tường hơn rất nhiều người sống ở đó cả đời mà chưa bao giờ biết đến địa đạo dưới chân bức tường phía Tây, hầm ngầm trong nhà thờ Mộ Thánh, ý nghĩa của những bức mosaic trong khu Do Thái, hay Jesus xưa kia đã bước vào Jerusalem từ cánh cổng nào...

Những chuyến chu du đến khắp các vùng miền trên thế giới đã giúp tôi thấu hiểu một điều rằng cơ hội vốn dĩ có sẵn ở khắp mọi nơi. Mọi người đều có thể làm một công việc giống nhau, nhưng có người phải kiếm tiền dựa vào tâm trạng của người khác, có người kiếm được tiền chủ yếu dựa trên tâm trạng của mình. Điều này cũng tương tự như việc bản thân chúng ta có thể sở hữu một cuộc đời tự do, hạnh phúc dựa trên tâm trạng của chính mình hay phụ thuộc vào cảm xúc của người khác.

Tác giả: **Huỳnh Thị Ánh Tuyết**